

היום יום . . .

שבת

מו חשוון

(תש"ד)

הפטורה : ואשה – בנה תצא.

שיעורים : חומש : נח, שבת עם פירש"י..

תהילים : עז-עח.

תניא : והנה יש....כוכבים.

די נשמה ווארט אויבען אויף דעם זמן, ווען זי וועט זוכה זיין אראפגעהן אין א גוף, ווייל די נשמה פילט, וואס זי קען אויפטאן זייענדיק דא למטה. זי קען קומען צו דעם להתענג על הוי' [ה]. איז אויף ווען לייגט מען עס אפ?

הנשמה ממתינה למעלה לזמן בו תזכה לרדת לתוך גוף, כי הנשמה חשה כמה מסוגלת לפעול בהיותה כאן למטה. היא מסוגלת להגיע ל"התענג על הוי'". אם-כן, למתי דוחים זאת?